

»Jur. Bl.« ze dne 11. září 1890). Než vůči těmto argumentům dlužno uvážiti, že jest přesně činiti rozdíl mezi hrou a zápůjčkou, ježto nelze popřítí, že zápůjčka při hře není přece ničím jiným než zápůjčkou a zůstane jí a možno ji jen jakožto zápůjčku posuzovati; jinak bychom dospěli k názoru, jež nelze nijak obhájit, že nutno i samy třetí osoby, které hráči poskytují zápůjčku, byť by se i hry nesúčastnily, vyloučiti ze žalovatelnosti a že s druhé strany nic na tom nesejde, odnímá-li se pohledávce zapůjčitele, který se účastní hry, žalovatelnost a jiným zapůjčitelům nikoli; pak by nastal právní zmatek, jež by nebylo lze rozřešiti.

III. Právo trestní.

Trestní zákonník ohrožuje tresty falešnou a zapovězenou hru.

1. Falešná hra. § 201, lit. e) tr. z. ustanovuje: Kdo ve hře užívá falešných kostek, falešných karet, nějakého lstivého srozumění nebo jiných lstivých úskoků, dopouští se, když škoda, která byla způsobena nebo ku které zlý úmysl směřoval, činí více než 25 zl., zločinu podvodu (§§ 200, 201 lit. e tr. z.), jinak však přestupku podvodu, obnáší li škoda méně než 25 zl.

2. Zapovězená hra spadá mezi přestupky proti veřejné mravopočestnosti (§ 522 tr. z.). Pro hraní všelikých her hazardních čili naprosto odvážných, též i všelikých takových her, které zvláštními předpisy zejména jsou zapovězeny, trestají se jak hráči, tak i ten, kdo ve svém příbytku hráti dovolí, za každý takový přestupek pokutou 10—900 zl., z čehož třetina vydobytá případně udavači, a pakli by tento sám trestán býti měl, promine se mu také trest docela. Cizozemci, kteří pro tento přestupek v trest upadnou, budtež vyhostění z říše.

Hazardní hry jsou všechny takové, při nichž výhra nebo prohra nezávisí na způsobilosti neb umělosti hráčově, nýbrž výhradně neb aspoň hlavně na náhodě, a každá taková hra jest zapovězena, ať již zvláště a jmenovitě zakázána byla čili nic (dv. dekr. ze dne 16. října 1840 č. 469 a ze dne 26. srpna 1841 č. 558 sb. z. s.). Jmenovitě jsou tyto hry zapovězeny: farao, bassette, hra v kostky, passa dieci, lausquenet, quinze (quindici), trenta, quaranta, ramšl, ferbl neb barvička, strašák, sincera, brantl, molina, valacho, půl dvanáctá (mezzo dodici, undici e mezzo), jedenadvacet (velus, vingtun), biribis (virbiš), oka (strašidlo), hra pod hromádky (kupeční), škubavka (bubeníčková), čamburina, červená a černá (rouge et noir), honzík na kulečnicku, džbánec a jelínek, tahání lodí, hra v kuželky na kulečnicku, kdežto běh koule řídí se pérem čili strojem, cvik neboli labeta, řemenění a caparování (caparl), taktéž ve veřejných šenkovnách, hostincích a kavárnách: loterie, loterní dauphin, tartl na způsob loterie, též tak řečená ptáčnická, kostky, tartl o závod, také židovský neb malý tartl nazvaný; konečně při vyhrávání věcí na prodej v hostincích a na jiných veřejných místech obyčejná hra pod jménem: sudá nebo lichá a velká nebo malá.

IV. Poplatky.

Príslušná ustanovení byla uvedena pod čl. Výhra, Loterie, Poplatky kolkové z karet hracích.

Sběrny loterní viz Loterie.

Sbírka listin a kniha listin.

I. Pojem a význam.

Kniha pozemková sestává z knihy hlavní a ze sbírky neb knihy

listin (§ 1 kn. ř.). Sbírka listin je pro všechny hlavní knihy téhož soudu společnou; pro hlavní knihu obsahující statky deskové vede se však zvláštní sbírka listin.

Řád knihovní dovoluje volbu mezi sbírkou listin a knihou listin. O sbírce listin ustanovuje zákon jen tolik, že má býti společně vedena pro všechny hlavní knihy téhož soudu. Tohoto nařízení je proto třeba, poněvadž u téhož soudu mohou se dít na základě téže listiny zápisy do více knih hlavních. Mimo to doporučuje se, by souhlasil pořad ve sbírce listin s pořadem spisů knihovních; manipulace se spisy byla by však značně stížena, kdyby spisy byly děleny dle knih hlavních. Spisy budtež složeny dle vložek knihovních. Může býti nařízeno, by ověřené opisy listin, na jichž základě se zápis knihovní stal, byly přiloženy ku žádostem knihovním u soudu ponechaným, jichž přílohu listiny ony činí. Veškerá podání, listiny, opisy a jinaké písemnosti, jež se týkají téže vložky knihovní, budtež připojeny k týmž spisům. Pro každou vložku knihovní (též pokud jde o desky zemské, knihy horní, naftové, železniční) budtež zvláštní spisy založeny (§ 81 zák. o soudní organisaci, § 275 jedn. ř.). Pro knihu pozemkovou obsahující statky deskové budiž však v každém případě zvláštní sbírka listin založena, byt i se vede kniha tato s jinými knihami pozemkovými u téhož soudu; neboť kniha určená pro statky deskové tvoří s příslušnou sbírkou listin knihu pozemkovou ode všech ostatních knih rozdílnou. Všechna ostatní opatření týkající se zakládání neb vedení sbírky listin spadají v obor nařízení a jsou obsažena v instrukci o knihách pozemkových ze dne 12. ledna 1872 č. 5 ř. z. Ověřený opis každé listiny, na jejímž základě stal se zápis knihovní, budiž u knihy pozemkové ponechán. Zakládáním těchto opisů tvoří se sbírka listin, zanášením jich do knihy kniha listin (§ 6).

II. Veřejnost sbírky a knihy listin.

Každý může v úředních hodinách, jež sluší vyhláškou v úradě knihovním oznámiti, nahlédnouti do sbírky neb knihy listin. Nahlédnutí smí se státi jen za dohledu úředníka (§ 31 prov. instr.).

III. Platné předpisy o upotřebení knih listin místo knih hlavních, pokud tu knihy hlavní nejsou aneb nejsou tak zařízeny, by pojaly zápisy s náležitostmi knihovním zákonem předepsanými, zůstanou na dále v platnosti a platí o nich §§ 7 a 8 cís. nař. z 16. března 1851 č. 67 ř. z. v zemích, pro které toto nařízení bylo vydáno (§ 14 prov. instr.). Dle § 7 tohoto nařízení (bylo vydáno pro Čechy, Moravu, Slezsko, Horní a Dolní Rakousy, Štýrsko, Korutany, Krajinu, Terst, Gorici a Gradišku, Istrii, Solnohradsko) ingrosují se výměry úplně do té knihy, do které byly dříve ingrosovány žádosti s výměry a listinami neb jen listiny samy. Tento předpis platí též pro ty knihy veřejné, jež sestávají pouze z knihy listin (§ 8 cit. nař.). Zápisy do knih listin upotřebených na místo knih hlavních dějí se rovněž dle předpisů §§ 102—105 obecného zákona knihovního a §§ 7—13 prováděcí instrukce (§ 14 prov. inst.).

IV. Sbírka listin knih železničních.

Kniha železniční sestává z vložek železničních a sbírky listin (§ 3 zák. z 19. května 1874 č. 70 ř. z.). Sbírka listin vede se pro každou knihovní jednotku odděleně, má-li však podnikatelstvo více jednotek knihovních, vede se pro ně společná sbírka listin (§ 29 min. nař. z 31. května 1874, č. 87 ř. z.).